

Postvæsenet imod en ligefrem Concurrence fra Privates Side, det vil sige en saadan samlet Befordring af forskjellige Afsenders Forsendelser, der har eller efterhaanden kan faae Charakteren af Erhverv. Det undrer mig saameget mere, at Regjeringen har fastholdt denne Eneret i det Omfang, det er skeet, som den selv erklærer, at dette er et Forbud, hvis Nødvendighed neppe i og for sig selv er indlysende for det corresponderende Publicum i Almindelighed. Jeg troer, at den bedste Maade, hvorpaa man sikker Postvæsenet den udelukkende Besørgelse af den Art Sager, hvorom her er Tale, er gjenæm billige Taxter. Postvæsenets Eneret er endog saa bleven udvidet i en vis Henseende, naar det nemlig hedder i Slutningen af § 1: „Med Poststed fortaaes i denne Lov en Commune, i hvilken der findes Posthuus (Postcontoir, Postexpedition eller Brevsamlingssted)“. Brevsamlingssted er her medtaget i Modsetning til tidligere Lovbestemmelser, men derved skal jeg ikke opholde mig, da dette vistnok er i sin Orden, hvorimod jeg vil gjøre opmærksom paa, at der staaer, at ved Poststed skal fortaaes „en Commune, i hvilken der findes Posthuus“, medens Postvæsenets Eneret ifølge den tidligere Bestemmelse først blev krævet, naar Andre paatog sig en Forsendelse, der paaserede to kongelige Postexpeditioner. Enhver Kjender vistnok Exemppler paa, at Postexpeditioner eller Brevsamlingsstederne ingenlunde altid ligge i Centralpunktet af Communerne, men paa Punkter, der maaskee kunne betegnes som Centralpunkter for Traffiken eller Færdselen, hvilke ikke ganske sjældent ligge i Udkaanten af Communerne. Hvis jeg maa nævne et Exempel, skal jeg anføre, at der i min egen Valgkreds er en Commune, hvort der, efter hvad der vedtoges isjor, for Tiden er een Jernbanepostexpedition, og det er foreslaaet i Finantslovsforslaget, at der i den nærmeste Fremtid skal oprettes endnu een, men begge disse Jernbanebrevsamlingssteder ligge i en Udkaant af den paagjældende Commune. Mange Behoere i denne ville ad Hovedlandeveien, der gaaer gennem Sjælland, kun have een Mill eller halvanden til Horsens, men ifølge den foreliggende Lov vil selv den, der boer i den

vestlige Deel af den paagjældende Commune, være forpligtet til at bringe sine Brevsager til en af de to Jernbanepostexpeditioner, uagtet han ikke har Noget at gjøre i den Retning af Communen og maaskee ellers aldrig vilde falde paa at komme derhen, medens det Naturlige vilde være, at disse Brevsager bleve befordrede directe til Horsens. Dette kan imidlertid ikke skee, da Horsens ogsaa er et Poststed, og Befordringen mellem de to Poststeder skal skee ad den i Loven foreskrevne Vej. Der er ogsaa et andet Punkt, hvort Postvæsenets Eneret vistnok er brevet temmelig vidt, hvilket allerede er berørt i Landsthinget, jeg sigter her til Adressebreve, og dette er saameget mere forunderligt, som disse Breve ifølge Lovforslaget herefter skulle kunne gaae frit, hvad hidtil ikke har været Tilfældet, naar der stod Noget i dem, for at de kunde gaae frit, skulde de være aabne, hvortimod de ellers vare undergivne den sædvanlige Portobetaling. Efter Loven er det derimod tilladt uden Betaling at afsende forseglede Adressebreve indtil en Vægt af 3 Dvint, altsaa af Storrelse som de nuværende almindelige Breve, men desuagtet foreskrives der, at de fremdeles skulle høre ind under Postvæsenets Eneret. Der blev i det andet Thing fremsført adskillige Grunde for, at dette var uhensigtsmæssigt og utilbørligt besværende for Publicum, men jeg skal ikke her gjentage disse Grunde, da dette Punkt vistnok vil komme under Overveelse af det Udvalg, som ventelig vil blive nedsat. — Med Henhyn til Tidender og Tidsskrifter maa jeg være enig med den ærede første Taler i, at Afgiften af dem i paafaldende Grad er bleven forhøiet. Medens alle andre Satter ifølge Lovforslaget enten ere blevne staaende eller endog saa ere blevne nedsatte, er Taxten for Befordring af Tidender og Tidsskrifter bleven forhøiet i en saadan Grad, at der derigjennem paaregnes en Meerindtægt for Postvæsenet af omtrent 11,000 Rd. Det maa dog vistnok erkjendes, at det er en Uret imod de Blade, som ere blevne stiftede i Genhold til de nuværende Taxter, at man vil indføre en saa betydelig Forhøielse. Den vil blive en særdeles Byrde for de mindste af disse Blade, og den vil blive særlig byrdefuld